

Vinnuvangin: Mads Andreas Winther

SKAPTI SÍTT EGGNA ARBEIÐS- PLÁSS

TÁ KREPPAN GJØRDI UM SEG FYRST Í 90-UNUM OG HANSARA ARBEIÐSPLÁSS VARÐ LAGT NIÐUR, UMHUGSAÐI MADAS ANDREAS WINTHER AT GERA SUM SO NÓGVIR AÐRIR FØROYINGAR OG FLYTA AV LANDINUM. MEN Í STAÐIN TÓKU HANN OG KONAN, MAJBRIITT, AVGERÐ UM AT FARA UNDIR SÍNA EGGNA FYRITØKU, OG NÚ UM DAGARNAR KUNDI ELDING HÁTÍÐARHALDA SÍN 20 ÁRA STOVNINGARDAG

Tekst og myndir: Hilmar Jan Hansen

Tá yrkisleið skal veljast í lívinum, er ikki so sjáldan, at hon kemur at líkjast tí, tú frammanundan kennir frá foreldrum ella heimligum umhvørvi, so eitt nú ein skiparasonur ofta endar sum skipari sjálvur. Helst er tað eisini ofta so, at gávur og evni ganga í arv.

– Nakað soleiðis hevur tað kanska verið hjá mær eisini, ásannar 53 ára gamli Mads Andreas Winther í Havn, sum er stjóri í elektronikk- og hvítvøruhandlinum, Elding, sum um dagarnar helt sín 20 ára stovningardag við stórari starvsfólkaveitslu, ymiskum átøkum og hópini av tilboðum við stórum avsláttari.

– Eg eri føddur og uppvaksin í Skopun, har mín uppvøkstur eisini var merktur av, at pápi mín hevði matvøruhandil, tí har hjálpti eg til, næstan frá tí eg kann minnst. So óivað hevur tað havt stóra ávirkan á, at mín egna yrkisleið bleiv í handilslívinum, hóast tað hevur verið innan aðra vinnugrein.

Í øllum førum vísti tað seg, at tá Mads Andreas var fyltur 16 ár, hevði hann hug at fáa sær eitt lærupláss onkrastaðni. Honum stóð greitt, at tað skuldi vera innan handil, men av tí at einki lærupláss á tí økinum var at finna í Sandoyinni, mátti hann til Havnar.

– Mær eydnaðist at fáa lærupláss hjá Marstein á Áarvegnum, har eg lærði til tað, sum tá kallaðist »handelsmedhjælper« innan fyrri útvarp og sjónvarp. Vit vóru tveir,

sum lærdu um somu tíð, so eg haldi, at eg man hava verið annar av teimum báðum fyrstu, ið stóðu í læru í hesum fakinum, sigur hann.

– Tað var í 1978, at eg kom til Marstein at arbeiða, og umframt tær royndir, gerandisdagurin gav av ymsum slag, gekk eg á handilsskúla, umframt at nøkur fak máttu takast niðri, so eg einar tvær ferðir í lærutíðini fór niður til Danmarkar á skúla.

KENDI VEITARARNAR

Tilsamans arbeiðdi Mads Andreas Winther í 17 ár hjá Marstein, til fyrirtøkan valdi at gevast, tá tíðirnar blivu ringar í kreppuni fyrst í 90-unum.

– Hetta gjørdi, at eg mátti finna upp á okkurt sjálvur, tí í veruleikanum stóð eg uttan arbeiði. Tað var heldur ikki lætt at fáa nakað arbeiði, so tað bleiv til tað, at eg saman við konuni, Majbritt, valdi at fara undir handilsvirksemi sjálvur, greiðir hann frá.

– Hatta, at skula byrja fyrri meg sjálvan, hevði ikki verið í tankunum áðrenn, og tað var heldur ikki beinanvegin, at tann avgerðin bleiv tikin. Sjálvur kendi eg fleiri, sum vóru flutt av landinum, og tí var tað ikki sørt, at eg sjálvur hevði hugsað tann tankan við.

framhald...